

még ebben is találna hibát, akkor persze — mert a javító eljárás elvégre nem folytatható ad infinitum — maga odairja a sorok közé vagy a margóra a helyest. Bizonyos, ritka esetekben, a mikor minden präparálás mellett még igen sok a hiba, meg kell kívánni *az egész osztálytól*, hogy — persze már az iskolai javítóóra után — az egész gyakorlatot újból leírja, és ez alól aztán azt az egy-két tanulót nem szabad felmenteni, a kik talán csak kevés dologban hibáztak. Mindenkinek az osztályban mintegy erkölcsi felelősséget kell éreznie társainak hibáiért is.

E pontokban igyekeztem a gyakorlatjavítás kellékeit vázolni, a mennyire e rovat szük tere engedi. Megengedem, hogy, ha így kezeljük a gyakorlatjavítást, e hires crux präceptorum eleinte még nagyobb megterheléssel fog járni a tanítóra nézve; de azt hiszem, a legfáradtságosabb munka is, ha van eredménye, sokkal kevésbbé kinos, mint egy örökkévaló Danaida-munka, minőnek a gyakorlatjavítást rendszeren tekintik. Egyébiránt azt tartom, hogy a mennyivel szaporítja a tanár dolgát az alapos és methodikus gyakorlatjavítás, annnyival csökken is a hibák fokokinti gyérülése folytán a rossz gyakorlatok olvasásával és az aláhúzó toll sűrű használatával járó gyötrellem. WALDAPFEL JÁNOS.

VEGYESEK.

— Az írásbeli dolgozatok a jellemképzés szempontjából. Ily czim alatt igen érdekes és jeles dolgozat olvasható az *Országos középiskolai Tanáregyesület Közlönyének* f. é. októberi számában dr. Zindl Béla szolnoki állami főgymnasiumi tanár tollából. Komoly okokat hoz fel, kivált a magyarból latinra fordításnak a gymnasiumban jelenleg divó cultiválása ellen, az eltanult chablon-szerű kifejezések alkalmazásában legjobb esetben is hazugságot, mesterkéltiséget konstatál, mely a jellemképzés szempontjából is kárhozatos. «A latin stylistikai dolgozatokkal — úgymond — föl kell hagyni. Helyöket foglalja el havonként latinból magyarra írásbeli fordítás, melynek elbírálásánál a hűségén kívül — összhangzásban a párhuzamos anyanyelvü oktatással — a nyelvi kifejezés minden számbavehető kelléket és a mi még a fordításnál sem utolsó szempont, a növendék egyéniségét is figyelem tárgyává kell tenni». Általában helyeseljük a cikkirő álláspontját. Reméljük is, hogy e kérdés ma-holnap dűlőre kerül, mivelhogy a Közoktatásügyi Tanács a napokban újra felterjesztést intézett a tanügyi kormányhoz ez ügyben, s javasolta az érettségi magyarból latinra fordításnak latinból magyarra fordítással való helyettesítését.

— **A magyar középiskolai tanárok fizetésének szabályozása.** (Die Regelung der Gehalte der Mittelschullehrer in Ungarn.) Ily cím alatt első helyen közöl a *Zeitschrift für das Realschulwesen* f. é. októberi füzete értekezést dr. *Kemény Ferencz*, egri igazgató tollából. Ismerteti az egész mozgalmat. Egy kis hiányt kell azonban konstatálnunk: nem említi, hogy a VII. rangosztályban tanárok is vannak, t. i. a budapesti gyakorló főgymnasium tanárai közül ez időszerint négy. — Az iskolai hírek közt közölve van az egész 1893. IV. számú törvényezikk. Hasonlókép a *Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien* 8—9. füzete is közöl ismertetést e tárgyról *Schwicker Henrik*től, a ki kimutatja, hogy egyes hiányoktól eltekintve, előbbi helyzetükhöz képest határozottan nyertek tanáraink, és jobban vannak situálva, mint osztrák kollegáik.

— **Ellentmondások műkölteményekben.** E cím alatt terjedelmes tanulmányt közöl a *Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien* 8—9. füzete *Jellinek és Kraus* tollából. A szerzők a világirodalomnak igen különböző műkölteményeiből kutattak fel ellenmondásokat azt bizonyítva ezzel, hogy egyes költemények (pl. a Homerosi eposok) ellentmondásai még senkit se jogosítanak fel arra, hogy különböző adatokat contanimáló eljárásra következtessen.

— **A tanári próbaév kibővítése Ausztriában.** Az osztrák kultuszminiszter elrendelte, hogy a teljes vizsgálatot tett tanárjelöltek pædagogiai képzésének emelése céljából 1893/4-ben egyelőre a IX. ker. bécsi állami gymnasiumnál kísérletképen a fenálló próbaévet kibővítsék. E célból a jelentkező jelöltek egy-egy szaktanár felügyelete alá kerülnek, azonban az igazgató dr. *Loos József* vezetése mellett. A praktikus képzésre szolgálnak: hospitálások, próbatanítások, önálló tanítás, értekezletek és megbeszélések. Az intézet igazgatója adminisztratív ügyeinek egy részétől fölmentetik, a vezető tanárok megfelelő remunerationban, s a jelöltek is anyagi támogatásban részesülnek.

BEKÜLDÖTT MŰVEK.

Római irodalomtörténet. A középiskolák felsőbb osztályai számára és a művelt közönség használatára. Irta *Leffler Sámuel* főgymn. tanár. Jav. és bőv. 2-ik kiadás. Budapest, 1894. 194 lap. (Lampel.) Ara 1 frt 20 kr.

Homéros Odysseája, az eredeti versmértékben fordította *Kempff József* budapesti állami gymn. tanár. Budapest, 1891. (Grill.) 271 l. Ara kötve 1 frt 60 kr.

Platon és Aristoteles, szemelvények a görögből fordítva, magyarázatokkal. Dr. *Péterfi Jenő* és dr. *Gyomlay Gyula* közreműködésével szerkesztette *Alexander Bernát.* Budapest, 1893. 237 l. (Franklin.) Ara 1 frt 50 kr.